

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2007 r. — Republika Węgierska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-221/07)

(2007/C 199/77)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Republika Węgierska (przedstawiciel: J. Fazekas)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji K(2007) 1689 wersja ostateczna z dnia 16 kwietnia 2007 r. w sprawie krajowego planu rozdzielania pozwoleń na emisje gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Węgry zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy decyzji Komisji z dnia 16 kwietnia 2007 r. w sprawie węgierskiego krajowego planu rozdzielania pozwoleń na emisje gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾. Z zaskarżonej decyzji wynika, że węgierski krajowy plan rozdzielania nie spełnia niektórych kryteriów wymienionych w załączniku III do dyrektywy 2003/87/WE.

W uzasadnieniu skarżąca podnosi, że dyrektywa 2003/87/WE, a w szczególności art. 9 ust. 3 tej dyrektywy, nie przyznaje Komisji uprawnienia do ustalenia całkowitej ilości przysługujących pozwoleń na emisje państw członkowskich całkowicie niezależnie od planów rozdzielania sporządzonych i notyfikowanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 9 ust. 1 i art. 11 ust. 2 tej dyrektywy oraz od całkowitej ilości przysługujących pozwoleń na emisje ustalonej w tych planach przez państwa członkowskie.

W przypadku gdyby Sąd Pierwszej Instancji miał uznać, że Komisja postąpiła zgodnie z uprawnieniem przyznanym w dyrektywie 2003/87/WE, skarżąca twierdzi, że przy podanym w krajowym planie rozdzielania oszacowaniu całkowitej ilości przysługujących pozwoleń na emisje Komisja popełniła oczywisty błąd. Z jednej strony nie uwzględniła przy tym danych i obliczeń podanych w planie rozdzielania, naruszając tym zasadę proporcjonalności, z drugiej strony zastosowała dane w sposób oczywisty błędny oraz nieodpowiednie obliczenia, które automatycznie doprowadziły do błędnego ustalenia ilości całkowitej.

Ponadto skarżąca uważa, że pozwana naruszyła swoim postępowaniem zasadę lojalnej współpracy, przyjmując z jednej strony dane i metody obliczeniowe wykorzystane do ustalenia ilości całkowitej przysługujących pozwoleń na emisje bez przeprowadzenia rzeczowych konsultacji z państwami członkowskimi, w tym z Węgrami, a z drugiej strony nie uwzględniła dodatkowych

informacji przekazanych przez skarżącą, których sama pozwana zażądała w toku postępowania.

W końcu skarżąca uważa, że Komisja nie wypełniła dostatecznie obowiązku uzasadnienia, nie uzasadniając po pierwsze wystarczająco, dlaczego nie uwzględniła notyfikowanego przez Węgry planu rozdzielania względnie zawartych w nim danych i obliczeń, po drugie nie uzasadniając w sposób wystarczający, że wykorzystane przez nią dane i obliczenia są właściwe, a po trzecie nie uzasadniając w ogóle, dlaczego nie uwzględniła w postępowaniu zażądanych i przekazanych przez Węgry dodatkowych danych.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32). Sonderausgabe in ungarischer Sprache Kapitel 15, Band 7, S. 631).

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 25 kwietnia 2007 r. w sprawie F-59/06 Kerstens przeciwko Komisji, wniesione w dniu 25 czerwca 2007 r. przez Petrusa Kerstensa

(Sprawa T-222/07 P)

(2007/C 199/78)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Petrus J. F. Kerstens (Overijse, Belgia) (przedstawiciel: C. Mourato adwokat)

Dруга strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania innej izbie Sądu do spraw Służby Publicznej;
- rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zgodnie z właściwymi przepisami.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu wnoszący odwołanie wnosi o uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej odrzucającego jako oczywiście niedopuszczalną wniesioną przez niego skargę o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, sprawozdania z rozwoju jego kariery zawodowej za rok 2004 i po drugie decyzji organu powołującego dotyczącej wniesionego przez niego zażalenia na sprawozdanie z rozwoju jego kariery zawodowej.